

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγούμενου)

Τραγικό τέλος είχε ο πατέρας του Αλέξανδρου, Μιχαήλ Κωστόπουλος, μαζί με τον σωματοφύλακα του Βρασίδα, που σφαγιάστηκαν από πληρωμένους δολοφόνους της αντίπαλης φατριάς των ανθρώπων της νύχτας, πέφτοντας σε παγίδα. Ο Μιχαήλ Κωστόπουλος βρέθηκε μαζί με τον Βρασίδα σε ένα σκοτεινό δρομάκι μιας ύποπτης περιοχής της Αθήνας μια νύχτα, για να συναντήσει τους ανθρώπους που θα πλήρωνε για να εκτελέσουν την νεαρή προσφυγοπούλα την Φιλιώ. Η μικρή έπρεπε για αυτόν να πάψει να υπάρχει διότι αποτελούσε κίνδυνο για την περιουσία του. Όμως έπεσε σε παγίδα. Η αντίπαλη φατρία των ανθρώπων της νύχτας που διεκδικούσε από καιρό την κυριαρχία στον υπόκοσμο επιδιώκοντας να δολοφονήσει τον Μιχαήλ Κωστόπουλο, είχε ειδοποιηθεί, από την ίδια την γραμματέα του, ότι σχεδίαζε μια μυστική συνάντηση σε γνωστά ύποπτα στέκια της Αθήνας. Όταν έφτασε στην περιοχή αντί να συναντήσει τους ανθρώπους που θα πλήρωνε για δολοφονήσουν Φιλιώ, βρέθηκε μπροστά στους εκτελεστές, πουν ήταν

πληρωμένοι από την αντίπαλη φατρία να τον δολοφονήσουν. Κυριολεκτικά σφαγιάστηκαν αφού οι εκτελεστές τους έκοψαν την καρωτίδα, αφήνοντας τους να σφαδάζουν στο πεζοδρόμιο. Ήταν ένα καλά σχεδιασμένο από καιρό σχέδιο. Την όλη σκηνή παρακολουθούσε από μικρή απόσταση, χωρίς να γίνει αντιληπτός, ένας επίορκος αστυνομικός που ανήκε στην αντίπαλη φατρία με μοναδική εντολή: Αν δολοφονείτο ο Μιχαήλ Κωστόπουλος και ο στενός συνεργάτης του, τότε εκείνος θα έβγαине από την κρύπτη του και θα εκτελούσε, ευθύς αμέσως, τους δύο δολοφόνους με το υπηρεσιακό του όπλο. Τους πλησίασε και πριν προλάβουν εκείνοι να αντιδράσουν έριξε εναντίον τους 6 σφαίρες, αφήνοντας τους νεκρούς κοντά στα άψυχα κορμιά των θυμάτων τους, του Μιχαήλ Κωστόπουλου και Βρασίδα. Ας δούμε πως εξελίχθηκε η τραγική αυτή ιστορία, με το άδοξο τέλος του αρχηγού των ανθρώπων της νύχτας, που ελάχιστοι γνώριζαν για την διπλή ζωή του.

Υψηλά ιστάμενα άτομα που είχαν κάθε λόγο να μη αποκαλυφθεί η πραγματική ταυτότητα του Μιχαήλ Κωστόπουλου, έδρασαν αμέσως με όλη την εξουσία και την επιρροή που διαθέταν και παρουσίασαν το τραγικό φονικό, του γνωστού βιομήχανου και του οδηγού του ως απόπειρα ληστείας.

«Οι δολοφόνοι -έγραψε η επίσημη αστυνομική ανακοίνωση- εντοπίστηκαν αμέσως από αστυνομικό που περιπολούσε την περιοχή οι οποίοι και στράφηκαν εναντίον του. Ο αστυνομικός ευρισκόμενος σε άμυνα χρησιμοποίησε το υπηρεσιακό του, για να τους ακινητοποιήσει». Αναφέρθηκε μάλιστα ότι ο αστυνομικός θα έπαιρνε προαγωγή.

Ο Ημερήσιος τύπος είχε κάθε λόγο να ακολουθήσει την επίσημη αστυνομική έκθεση, προσθέτοντας φυσικά τα πιο κολακευτικά λόγια για τον εκλιπόντα βιομήχανο, ο οποίος- σύμφωνα με τους πληρωμένους κονδυλοφόρους-«έχαιρε μεγάλης εκτιμήσεως και σεβασμό στην υψηλή κοινωνία αλλά και στον απλό κόσμο για το ήθος, την τιμιότητα και την αγαθοεργία του». Αυτά για τον Μιχαήλ Κωστόπουλο και τον Βρασίδα. Ο φάκελος τους έκλεισε οριστικά.

Ας δούμε τώρα πως αντέδρασε η οικογένεια του, και ποιες ήταν οι άμεσες κινήσεις του Αλέξανδρου, ο οποίος από την μια μέρα στην άλλη βρέθηκε ο μοναδικός κληρονόμος μιας τεράστιας περιουσίας, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο

εξωτερικό.

Διαφορετικές ήταν οι αντιδράσεις των μελών της οικογένειας. Η μητέρα του Αλέξανδρου, η Ιουλία η οποία από χρόνια έπασχε από κατάθλιψη, χωρίς να τύχει της κατάλληλης φροντίδας, χρειάστηκε να μεταφερθεί σε ιδιωτική κλινική.

Ο Αλέξανδρος βρέθηκε ξαφνικά αντιμέτωπος με πολλά άτομα τα οποία δεν είχε συναντήσει ποτέ, ούτε γνώριζε καν την ύπαρξη τους: Δικηγόροι, τραπεζίτες, συμβολαιογράφοι, επενδυτές, σχεδόν εισέβαλαν στο σπίτι του, ζητώντας ιδιαίτερη συνάντηση μαζί του.

Έπρεπε από όλους αυτούς του ανθρώπους που δουλικά τον περιτριγύριζαν να εμπιστευθεί κάποιον αλλά ποιόν;

Είχε χάσει τον ύπνο του. Ήταν ανήσυχος νευρικός. Δεν εμπιστευόταν κανένα. Στο μόνο άτομο που μπορούσε να μιλήσει και να εκφράσει τις ανησυχίες τους, ακόμη και τους φόβους του, ήταν η γυναίκα που τον μεγάλωσε η Βασιλική. Και εκείνη του συμπαραστάθηκε από την πρώτη στιγμή. Το πρώτο πράγμα που της είπε να κάνει, μετά ακριβώς από την κηδεία του πατέρα του, και την μεταφορά της μητέρας του στην κλινική, ήταν να πάει και να φέρει την Φιλιώ και την μητέρα της σπίτι του, στο αρχοντικό.

- Το σκέφθηκαν αγόρι μου; ρώτησε κάπως απορημένα η Βασιλική
- Το σκέφθηκα Βασιλική. Εγώ αποφασίζω τώρα στο σπίτι αυτό.
- Ότι πεις αγόρι μου, απάντησε η Βασιλική και το πρόσωπό της έλαμψε. Για πρώτη φορά είδε το συνεσταλμένο παιδί που εκείνη μεγάλωσε να μεταμορφώνεται σε λίγες μέρες σε άνδρα.
- Τι να πω στο προσωπικό, όταν φέρω δύο ξένα άτομα στο σπίτι;
- Ότι είναι εξαδέλφη σου και έμαθες ότι μένει στον καταυλισμό με την κόρη της. Μου το ανέφερες και σου είπα να τις φέρεις σπίτι και να αναλάβεις την φιλοξενία τους.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)